

Der er i betænkningen peget på nogle dispensationsmuligheder, som kommunen kan anvende i forbindelse med ansøgning om renovering af eksisterende byggeri. Det kan bl.a. dreje sig om beboelse, hvor der allerede er foretaget energibesparende foranstaltninger, eller hvor den enkelte forbruger ikke vil få nogen økonomisk fordel, eller hvor den privatøkonomiske rentabilitet vil blive negativ ved installation af målere.

De ressourcebesparelser, der kan forventes, vil selvfølgelig også være samfundsøkonomisk fordelagtige. Endvidere er der de gode miljømæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser, som der er redegjort for i lovforslagets bemærkninger.

Rent lovteknisk er der ikke tale om, at der med dette lovforslag bliver indført noget krav om individuel måling. Lovforslaget går ud på, at der i byggeoven bliver indsat en bemyndigelse til, at boligministeren ved en bekendtgørelse kan stille nærmere krav om, at der skal installeres individuelle målere, og at de skal anvendes til måling af forbruget. I den forbindelse får boligministeren også bemyndigelse til at implementere EU-direktiver om måleinstrumenter og til at etablere kontrolordninger for måleinstrumenter.

Lovforslaget indeholder endvidere nogle ændringer i lejeloven og boligbyggeriloven. Der er tale om konsekvensagtige barrierer for, at der kan indføres individuel måling.

Et helt andet element i lovforslaget vedrører handicapvenlig indretning af bygninger. Kravet foreslås udvidet til at gælde alt byggeri, herunder også bygninger, der ikke er offentligt tilgængelige. Jeg synes, at denne ændring ser både rimelig og fornuftig ud.

Sammenfattende kan jeg sige, at Socialdemokratiet tilslutter sig dette lovforslag og vil deltage aktivt og positivt i udvalgsarbejdet.

Jeg skal samtidig på CD's ordførers, fru Sonja Albrinks, vegne meddele, at CD også tilslutter sig forslaget.

Jonna Grønver (V):

Regeringen har her fremsat et lovforslag, som i sin pålydende værdi ser helt uskyldigt ud. Indførelse af individuel måling af forbruget af el, gas, vand og varme er der vel ingen, der kan have noget imod, og altså heller ikke Venstre.

Vi forstår blot ikke, hvorfor i alverden man skal lovgive om det. De allerfleste husstande i Danmark har jo allerede i årevis haft individuel

måling af el, gas og varme, og i øjeblikket installeres vandmålere i stor stil. Det er altså ikke noget nyt, at man kan have individuel måling. Vi ønsker blot, at det skal ske ad frivillighedens vej. Det er helt i overensstemmelse med vore holdninger, at den enkelte husstand bør kunne måle sit eget forbrug og betale for det, hverken mere eller mindre.

Formålet med at etablere individuel måling af ressourceforbruget er at påvirke forbrugernes adfærd, så der opnås besparelser; det er regeringens begrundelse for lovforslaget. Venstre finder det absolut udmærket at vedtage love, der kan virke ressourcebesparende, og vi er da heller ikke i tvivl om, at individuel måling vil vise sig at give samfundsøkonomisk gevinst.

Ifølge undersøgelser forventes en besparelse på ressourcerne på 10–20 pct. ved individuel måling, og økonomiske beregninger viser, at den enkelte forbruger i de fleste tilfælde vil få en økonomisk gevinst ved opsætning af målere, i hvert fald i første omgang.

Alle disse lyksaligheder tager Venstre naturligvis gerne del i, men vi er absolut ikke begejstrede for at skulle lægge forskellige bemyndigelser over til ministeren for at opnå dette.

Dér, hvor Venstre ser lovforslagets uskyld forvandle sig til et farligt uhyre, kan vi sige, er, hvor miljø- og energiministeren kommer ind i billedet. I en tid, hvor befolkningen landet over i høj grad får afgiftssvøben at føle, kommer selv det mest uskyldige måleinstrument til at ligne en tommelskrue, som miljø- og energiministeren bare kan dreje på, indtil afgifterne sprøjter ud af de arme forbrugere.

Der er lavet beregninger over måleinstallationernes betydning for den enkelte borgers økonomi, men man må kalde mig miljøminister, hvis ikke der også er skelet meget kraftigt til det provenu, som de grønne afgifter vil velsigne statskassen med.

Ved at indføre obligatoriske måleinstallationer i alle husstande har man sikret sig et fantastisk godt redskab til at vride endnu flere afgifter ud af folk. Man kan til enhver tid blot forhøje de grønne afgifter endnu en tand.

Regeringen siger godt nok, at man vil påvirke forbrugernes adfærd på en sådan måde, at der opnås ressourcebesparelser, men traditionelt betyder det endnu mere for denne regering, at det provenu, der er beregnet til at komme ind i grønne miljøskatter, opretholdes. Så der er grund til at frygte, at såfremt folk sætter forbruget ned, sætter regeringen afgiften op.